

venter at fremsende en allokeringsplan, der kan godkendes, og vi ved også, at vi skal have vredet håndtaget dybere i bund, når tiden kommer. Nu vil vi vurdere, hvordan vi skal indfase, når vi passerer 2006, på det her område. Vi skal drage vores erfaringer.

Jeg må sige, at Det Radikale Venstre puster sig også op her i dag under tredjebehandlingen, men det er måske, fordi man taler til en række vælgere, der har råd til at have den holdning, man har, og ikke er beskæftiget på de arbejdspladser, hvor det virkelig kan gøre ondt. Jeg har tidligere spurgt: Er det Aalborg Portland, der skulle have nogle flere tæv, er det Novopan, er det garverierne, eller hvem er det? Det har vi aldrig fået nogen svar på.

Så til fru Aase D. Madsen fra Dansk Folkeparti, der beder om en tilkendegivelse af, at vi, hvis varmevirkningsgraden, som er fastsat i vores lovforslag, medfører utilsigtede varmeprisstigninger, så senest i efteråret 2005 vurderer følger-virkningerne af varmevirkningsgraden på 125 pct., så vi eventuelt kan foretage de reguleringer, der skal til. Det vil jeg gerne tilkendegive her fra talerstolen i dag at vi selvfølgelig vil gøre.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil bare sige til ministeren, at dette med at fremhæve de energiforbrugende virksomheder og deres problemer som noget, der ikke kan løses samtidig med, at vi fører konsekvent klimapolitik, det er et blålys.

Vi har gennem adskillige år haft fantastisk succes med at tilbageføre CO₂-afgiften til de her virksomheder mod, at de gennemførte energibesparelser. I alle de evalueringer, der er lavet af forskellige besparelsesordninger, er det denne ordning og Elsparefonden, der er kommet ud og bonet op som de mest effektive instrumenter.

Det er derfor, jeg bliver gal, når jeg får stukket i næsen, at jeg er ligeglad med de her virksomheder. Det er jeg ikke. Men jeg ønsker en vindvind-situation, hvor de får mulighed for og bliver støttet i at spare på energien, og hvor vi samtidig kan gennemføre en konsekvent klimapolitik, hvor vi bruger det her som en mulighed for regulær bæredygtig udvikling i vores industri.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil gerne meddele, at på baggrund af ministerens tilkendegivelse her fra talerstolen kan Dansk Folkeparti stemme ja til lovforslaget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Svend Auken.

Kl. 11.40

Svend Auken (S):

Jeg sagde før ... Det er anden runde.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Nå, undskyld, jeg var ikke klar over, at det var anden runde.

Svend Auken (S):

Jeg sagde før, at denne regering på alle områder har gjort det modsatte af det, man skulle gøre, når det drejer sig om opfyldelse af vores Kyoto-forpligtelser.

Jeg nævnte, at noget af det første, man gjorde, var at aflyse bygningen af tre vindmøleparker til havs, jeg kunne have tilføjet, at man skar drastisk ned på forsknings- og udviklingsmidlerne, og navnlig burde jeg have nævnt det, som fru Anne Grete Holmsgaard nævnte, nemlig at noget af det første, man afskaffede, var den ordning – en ordning, som mange internationale bedømmere har fremhævet som næsten genial – vi havde på CO₂-afgifts-området, hvor industrien fik alle pengene tilbage, forudsat at de brugte dem til energieffektivisering.

Jeg har det stik modsatte synspunkt af ministeren. Energieffektive virksomheder er dem, der overlever i fremtiden. Med oliepriser på over 40 dollar som dem, vi kender i øjeblikket, og med stærkt stigende priser på andre fossile brændsler er det dem, der kan spare på energien, der klarer sig i konkurrencen. Amerikansk erhvervsliv, som bruger dobbelt så meget energi pr. produceret enhed, som vi gør i Europa, er mere sårbar nu, end vi er.

Derfor er det forkert at sige, at hvis man gør noget ved klimaproblemerne, så svækker man beskæftigelsen. Tværtimod løser man et af de mest fundamentale problemer for industrien, nemlig spørgsmålet om energieffektivitet og konkurrenceevne, foruden alle de nye job, der skabes, når man udvikler nye energikilder og nye teknologier til at spare på energien.

Hvis ikke vi i Danmark formår at omstille samfundet i retning af mindre forbrug af energi, udnyttelse af nye energikilder og overgang til brændselsceller, brint osv., kan vi simpelt hen ikke klare os. Derfor er denne sæt verden i stå, jeg vil afholdning, som økonomi- og erhvervsministeren efter min mening med sine udtalelser er et forstemmende udtryk for, en farlig hold-